

DIOGEN[©]

PRO KULTURA MAGAZIN
CULTURE MAGAZINE

Aydan Yalçın

POETRY

1.

son söz

*üzüncün acı kokusu var şimdi burada, soluduğum havada...
Baudelaire*

tepemde bakır çalığı gök
yüzümde düşünceli bir zaman

dilimin arsız kuşları bunlar yalnızlığım değil
her şiir mavisini sürüklüyor ardından

eros'un meşalesi sönmüş çoktan
çıkmiş çivisi tutkunun

daldığım düşler bunlar uzayan saatler değil
ellerimde eriyor yapışkan yoksulluğun

zamanı kaybettim ve buldum
sarsak ve çipil gözlü bir kentte

öptüğüm aşklar bunlar gittiğim göçler değil
çoğalıyor yalnızlığım bir saatin dilinde

suyun kanı çekilmiş belli ki ateşin gözü kör
kim derdi ki bu düş burada biter

yine bir aşk ısırığı, aldatmış beni her şey
ne baktığım göz olacaksın ne tuttuğum el

oysa konuşan sözlerdik ve hiç susmayan deniz
şimdi dalgın sokaklarda

yiten ayak sesiyiz...

1.

the last word

there is now the bitter smell of sadness here, in the air I breath...

Baudelaire

the bluish green sky above me
a thoughtful time in my face

the cheeky birds of my tongue are these not my loneliness
every poem trails its blue

eros' torch has already gone out
passion has been out of joint

the reveries I have fallen into are these not the growing hours
your sticky poverty is melting in my hands

i have lost the time and then found
in a shaky and bleary-eyed city

the loves i have kissed are these not my migrations
my loneliness is increasing on the tongue of an hour

the water has been drained of its blood the eyes of the fire are obviously blind
who would have said that this dream would end here

again a love bite, everything has deceived me
you will be neither the eyes i look at nor the hand i hold

whereas we were the talking words and the never-quieting sea
now in the pensive streets

we are the lost footsteps...

Translated by Baki Yiğit

2.

kelebek tozu

sonra sen gittin
tozlar topladı
kelebek ezberi dilim

biriktirdim kendimi
bir mendilin içinde

uzadım düne
cebim ne çok kelebek tozu

bahçem yıkık
kesik başlı bir çeşme

renkler konuşmuyor
susuyor taş evlerde

kaçak bir gölgeyim
anılarım yok artık

çözmeli dedim düğümünü geçmişin
dolanmalı bu güne

aşk rüzgârmış bildim ben
tutundum zirvesine

olacaksa senle olsun
ama olsun

gitme...

2.

butterfly dust

then you have gone
my butterfly-memorizing tongue
has gathered dust

i have saved myself
in a handkerchief

i went back to yesterday
so much butterfly dust in my pocket

my garden is ruined
a beheaded fountain

colors do not tell
they are quiet in stone houses

i am a fugitive shade
i have no memories anymore

i said i must untie the knot of the past
and walk about today

i have realized that love is a wind
i have clung to its summit

whatever will be let it will be with you
but let it will be

do not go...

Translated by Baki Yiğit

3.

kambur palyaço

ama palyaçolar hiç ağlamaz ki dedi
iliklemezler ceketlerini ekşiyen yağmurlara
savaşçıdırlar
kemirip dururlar hayatı
dillerinde öte gecelerden sarkan
sabıkalı bir şarap tadı

hem palyaçolar hiç durmaz ki dedi
eşelerler dağın karnını karınca gibi
yorgundurlar
dökülürler akşamın orta yerine
yüzleri donuk beyaz
zamanın tuvalinde

zaten palyaçolar hiç ölmez ki dedi
ay tüyü ile sobelerler sabahı
ağaçtırlar kuşların şarkısını giyinen
yorgun düdüğünü susarak
geçip giden bir tren

aslında palyaçolar hiç sevmez ki dedi
aşınadırlar kokusundan tanırlar aşkı
dağdırlar çırılçıplak güneşe bakışimli
yeryüzüne resmedilmiş
bir sefil tanrı

dedim kim bu şaşkın palyaço
yağı bitmiş bu lamba?
dedim de çöktü duvar
kırılıverdi ayna

ışığını hayatın bırakarak ardımda
darmadağın bir palyaço

yürüdüm kamburuma...

3.

the hunchbacked clown

but clowns do not cry at all he said
they do not fasten their jackets with soured rains
they are warriors
they keep gnawing life
on their tongues a recidivous taste of wine
dangling from the far nights

also clowns never stop he said
they grub in the belly of the mountain like ants
they are tired
they happen to pour on the middle of the evening
their faces are dull-white
on the canvas of time

anyway clowns never die he said
with moon feathers they reach base before mornings
they are trees wearing the songs of birds
trains that pass by
keeping their tired air whistles silent

indeed clowns do not love at all he said
they are conversant with love they can tell it by its smell
they are mountains across the bare-naked sun they and it look so deeply
at each other

a miserable god
depicted on the earth

i said who is this confused clown
this lamp whose oil is finished?
I said and then the wall collapsed
the mirror was broken

leaving the light of life behind me
a crabbed clown

i walked toward my hunchback . . .

Translated by Baki Yiğit

4.

Kafes Kuşu

Gümüş yüzlü karanlık
İndirmiş perdesini sevincin
Ve süttten kesilmeyen aşk

Kaç tohum biriktirebilir ki
Tekerlek izlerinde düşlerimin

Nereye baksam yangın
Nereye baksam deprem
Duvarımda sancılı bir deniz rüzgârı

Cehennem alevi gecenin gölgesi
Sudan heykel ellerlim
Ve düşlerim: uzun adımlı nehir

Yaşam tellerine takılı kaldım
Bemol mü diyem mi belli değil

Bir kafes kuşuyum tutsak
İkinci yaşamında şafağın

Yüzüm toprağa dönük...

4.

The Caged Bird

The silver-faced darkness
Has closed the curtain of joy
And it's the undrying love

How many seeds can be accumulated
in the wheel tracks of my dreams

Wherever I look a fire is I see
Wherever I look an earthquake is I see
A pained sea breeze on my wall

The shadow of the night of hell's flame
My hands are a sculpture of water
And my dreams: the river with long steps

I'm hung up on the wires of life
It's not clear if in flat or sharp

I'm the caged bird trapped
in the secondary life of the dawn

My face is facing the ground...

Translated by Baki Yiğit

5.

gölümseyen koku

aynı kokudan geçtik ne çok
aynı dokunuştan
ahenkli ıslak

neye baksak
kabuğunu soyuyordu

ben
sende ölçtüm
kıyasız gölün kızaran mavisini

sen
bende topladın
gülünipeklenen sesini

hayalden geçtiğimiz bir sabah
fırlayıp çıktı içimizdeki dev
kırıldı dağın kibri
yarıldı yer

kayıp bir tablo
usulca yerleşti duvarına

saat pilini yeniledi
aşk'a kurdu kendini zaman

ozan
uyandı dağın uykusundan

*aşkın aldı benden beni
bana seni gerek seni
ben yaşarım dün ü günü
bana seni gerek seni*

bir evin

koynunda ısıtıp ellerimizi
diktik yakamoz yırtığı yaşlı denizi

büyüme dedik
sarılısıklam özlenen aşka

hayat! dedik
bir kez daha yeniden

yeniden başla...

5.

smiling scent

we have gone through the same scent so many times
through the same touching
those of harmonious and soggy

whatever we were looking at
they were peeling off

i
sized up in you
the blushing blue of the lake with no shores

you
piled up the silken voice of the rose
in me

one morning when we passed through a dream
a giant inside us rapidly emerged
vanity of the mountain fell to pieces
the earth was parted into two

a lost painting
settled down quietly on its wall

the watch renewed its battery
and time set itself to love

the bard

woke up from the sleep of the mountain

your love has wrested me away from me,
you're the one i need
day and night I live the day and the past
you're the one i need

after warming our hands
at the bosom of a house
we stitched the old sea torn by the sea sparkle

we called the love longed so strongly
growing

we embraced life!
once more

to begin afresh..

Translation by Mesut Şenol

NEKOPRATI

6.

Pandomima

omuz silktim
ağzımdan döküldü menekşeler

penceremi yalayan ışık
yeni bir çıplaklık istiyor artık

yatağımda yapış yapış
bir bezgin lanet uyku

sulu çiçekler diksem saksıya
şenlenir mi şaşkın evin balkonu

annem kadife gülüşlü bir ev
babam hep kendine çıkan sokak

mutfakta tenceresini arayıp duran
yanlış kapatılmış bir kapak

melon şapkam delik, eldivenim dar
göğsümün hizasında değil yorganım

yastığım başıma yüksek
bir köşem bile kalmadı çekilecek

zaman; eprimiş perdemde bir yüz açımı
kimseyi almıyor
sertçe örtüyor kendini kapı

kelebek tozlarına bulanmış, beyaz
kırık keman çalışında ellerim

gözlerimde bir gölge zıplar durur
susar çığlık çığlığa bir pandomim...

6.

Pantomime

I shrugged
violets spilled out of my mouth
lick my window light
now wants a new nudity
Glutinous my bed
an exhausted sleep curse
Sew flowers juicy pot
jollify mir balcony puzzled house
My mother smiles velvet home
my dad was the street itself
standing call the pot in the kitchen
a sealed cover wrong
holes bowler hat, gloves dar
I'm not at my chest level quilt
high pillow to head
I do not even be captured in a corner
time; Open up the curtains in my face epi
not receive one
shrouding himself grimly door
butterfly covered with dust, white
I work hand in broken violin
my eyes stopped a shadow jumps
a pantomime thirst screaming ...

Translated by Bengi Çam

15.11.2018.g.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>